

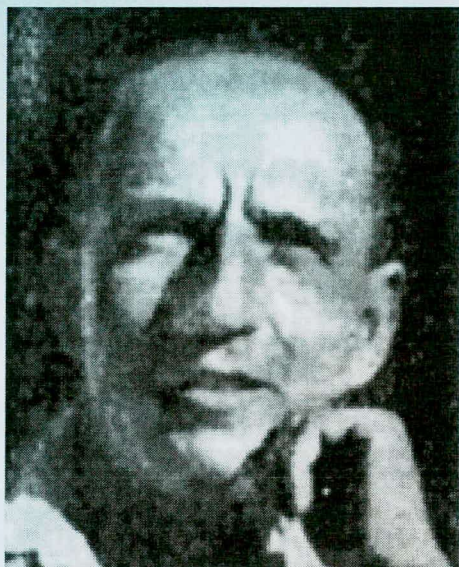

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי ידידיה (אדי) חבקין ז"ל

בן רבקה ונתן-בן-ציון
נולד במינכן, גרמניה

בתאריך כ"ח בסיוון תרס"ג, 23.6.1903
התגורר בירושלים

שרת בחיל רגלים

נפל בתאריך ד' בסיוון תש"ח, 11.6.1948
נקבר בבית הקברות הצבאי בקרית ענבים

בן 45 בנופלו

קורות חיים

בן רבקה ונתן-בן-ציון, נולד ביום כ"ח בסיוון תרס"ג (23.6.1903) בעיר מינכן, גרמניה. שם למד עד סיום הכיתה השישית בגימנסיה, המשיך להשתלם באופן פרטי באסטרונומיה ובמוסיקה, ועברית למד בשיעורי-הדת בבית-הספר ומפי אביו. בנובמבר 1922 עלה ארצה עם הוריו והמשפחה השתקעה בירושלים. ידידיה עבד שנה בלשכה הראשית של הקרן-הקיימת-לישראל בכתובה במכונה בעברית ובגרמנית וככותב אותיות כתב מסוגנות בתעודות לנרשמים בספרי-הזהב של הקרן-הקיימת. בינתיים השתלם בשפה האנגלית, סיים שיעורי-ערב למסחר, קיבל משרה במחלקת התשלומים של השלטון המנדטורי, השתלם במוסיקה בבית-המדרש לנגינה בירושלים, המשיך לקנות דעת במכון הטכני "ירושלים", ובשיעורי-ערב באוניברסיטה העברית, בחוגים לבלשנות ולפילוסופיה. ידידיה פירסם מאמרים בגרמנית על אסטרולוגיה ואחר-כך בעברית (על האיצטגנינות ב"מאזנים" ועל אברהם אבן-עזרא ב"הצופה") ולבסוף בעיתונים אנגליים. במשך שנים כתב יומן רב-תוכן במכונת-כתיבה בעברית ובגרמנית והתכתב עם אנשי-שם (אלברט איינשטיין, זיגמונד פרויד, תומאס מאן ועוד). עבד בפקידות והיה זמן-מה מזכירם הפרטי של ד"ר פייגנבאום וד"ר גרינפלדר. מרוב עיסוקיו לא מצא לו זמן לעשות לביתו והתהלך עירי.

השתתף בפעולות-הגנה שונות ובאחרונה עבד בהקמת ביצורים בקרית ענבים מטעם "סולל-בונה", ושם נפגע בפגז אויב ונפל, ביום ד' בסיוון תש"ח (11.6.1948). הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בקרית ענבים.

ידידיה השאיר אחריו אוסף בן 40 ספרים לערך בנושאי אסטרונומיה, שהועבר כעזבונו לספרייה הלאומית.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי "יזכור", שנערך ע"י משרד הביטחון)

הבקין ידידיה

בן נתן-בן-ציון ורבקה. נולד ב-23.6.1903 במינכן שבגרמניה. למד שם עד גמר מחלקה ששית בגימנסיה, השתלם באופן פרטי באסטרונומיה ובמוסיקה, ועברית למד בשיעורי-הדת בבית-הספר ומפי אביו. בנובמבר 1922 עלה ארצה עם הוריו והתישבו בירושלים. עבד שנה בלשכה הראשית של הקרן-הקיימת-לישראל בכתיבה במכונה בעברית ובגרמנית וכקליגרף בכתיבת תעודות לנרשמים בספר-הזהב. בינתיים השתלם בשפה האנגלית, גמר שיעורי-ערב למסחר, קיבל משרה במחלקת התשלומים של השלטון המנדטורי, השתלם במוסיקה בבית-המדרש לנגינה בירושלים. המשיך לקנות דעת במכון הטכני "ירושלים", בשיעורי-ערב של בית-ספר תיכוני-מקצועי ושנתים היה תלמיד מן המניין באוניברסיטה העברית לבלשנות ופילוסופיה. פירסם מאמרים בגרמנית על אסטרוולוגיה ואחר-כך בעברית (על האיציטגנינות ב"מאזנים" ועל אברהם אבן-עזרא ב"הצופה") ובסוף בעתונים אנגליים. אסף כ-40 ספר על אסטרוולוגיה ואוסף זה נמסר כעזבונו לספריה הלאומית. במשך שנים כתב יומן רב-תוכן במכונת-כתיבה בעברית ובגרמנית והחליף מכתבים עם אנשי-שם (אלברט איינשטיין, זיגמונד פרויד, תומאס מאן ועוד). עבד בפקידות והיה זמן-מה מזכירם הפרטי של ד"ר פייגנבאום וד"ר גרינפלדר. השתתף בפעולות-הגנה שונות ובאחרונה עבד בבנין ביצורים בקרית-ענבים מטעם "סולל-בונה", ושם נפגע בפגז אויב ונפל ביום 11.6.1948. בו ביום היבא למניחת-עולמים. הלך ערירי.

בְּדַרְכֵי הָאֶצְטֶגְיָנוּת

תקופה חדשה לאסטרוֹלוגיה, שנשכחה כמעט, וגם לאסטרוֹ-נומיה, התחילה במאות שקדמו לזמננוֹ-אנו, כשנגלו עוד שני כוכבי־לכת חשובים, שלא היו ידועים קודם־לכן: אורנוס ונפטון. השקפת האצטגנינים המודרניים היא, שעל השבון אורנוס יש לזקוף ביחוד את התפתחות הטכניקה הכבירה בזמננו, בעוד שנפטון נחשב אצלם ל"אוקטבה של נוגה" והוא השפיע ומשפיע על אפני הרגש והאמונות בדורנו. שני הכוכבים החדשים נקראים גם ה"נסתרים", כי השפעתם מזורה וקשה לתפיסה. והרי דוגמאות אחדות של קונסטלציות חשובות בהשוואה למאורעות חשובים שחלו בזמננו.

בשנת 1897, באותו שבוע שבו התכנס הקונגרס הציוני הראשון, קרה המאורע הנדיר של התקבצות (בלועזית: קוניונקציה) כוכבי־הלכת אורנוס ושבטאי — תופעה הבאה רק אחת לארבעים וחמש שנה בערך ומסמלת יפה את ההתחדשות (אורנוס) של עם עתיק (שבטאי). העם היהודי נחשב בימי הביניים למושפע ביחוד על־ידי שבטאי. אינני מכיר בדיוק את ההורוסקופ של הרצל, הואיל ושעת־לידתו אינה ידועה לנו, אבל יודע אני, שבימי הקונגרס הראשון עמדה הלבנה באותו מקום שעמדה בעת לידתו של המנהיג. מצב־השמים בשעת מותו (כ' תמוז תרס"ד) "מבהיל" בהחלט, וענין רב מצאתי בעובדה שמצב זה, בשינויים קלים, חזר בפרוץ המאורעות בשנת 1929 בארץ. הקונסטלציות האפייניות מאד היו: השמש מקובצת עם נפטון והלבנה עם אורנוס. ייתכן, כי במקרה זה נפטון מסמל את היהודים (דעה הנפוצה במחנה אסטרוֹלוגים אנטישמיים) ואורנוס — את העם הערבי.

אם נרצה להשקיף על ההיסטוריה, כדאי לציין את השנים מסביב לשנת 1820, שבהן קרה הדבר הנדיר ביותר במאורעות השמים, זאת אומרת: התקבצות אורנוס ונפטון. בתקופה זו נכתבה הסימפוזיה התשיעית של בטהובן, "פאוסט" של גיתה, סוד ההירוגליפים נגלה על־ידי שמפוליון וכו'. בשנת 1917, שנת המהפכה הרוסית, התאחדו נפטון ושבטאי זמן קצר לפני מלחמת־העולם — אורנוס וצדק.

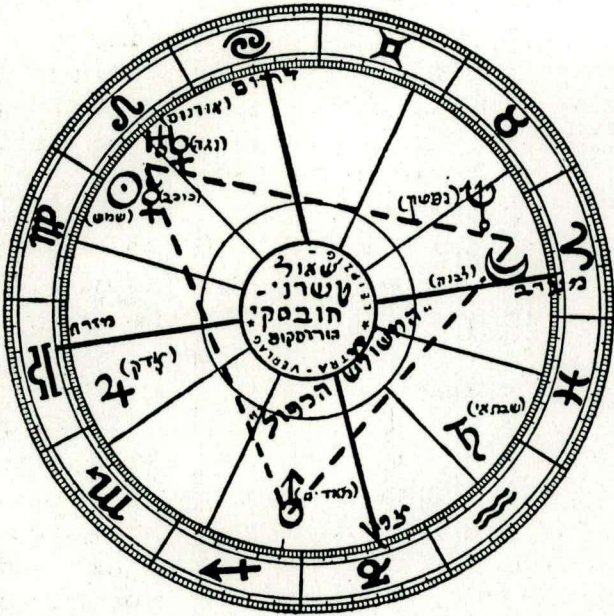
אשר לאסטרוֹלוגיה (הלידתית), יש לפנינו שדה רחב ומעניין מאד לחקירה. היתה לי הזדמנות לעשות ולנתח את ההורוס-קופים של שני משוררינו הגדולים, ה. נ. ביאליק ושואל טשרניחובסקי. הם הואילו למסור לי את כל החומר התאריכי לשם הקמת תמונת־השמים שלהם, ואני אשתדל להסביר את הקוים העיקריים של חקירה זו.

בעיני רוב "המשכילים" מפליא הדבר עד למאד, שיש עוד בעולם אנשים העוסקים ברצינות באמונת־הכוכבים; או שהם זוכרים את התלהבות הנביאים במלחמתם באמונה זו, שבה הרעילו הגויים את העם, או שהם נוקטים בכלל בהשקפת־עולם מטריאליסטית, ולפיה נראה להם רעיון השפעת הכוכבים על גורלות בני־האדם וכו' כאבסורד. ידעו האצטגנינים שבכל הדורות, כי קשה "להוכיח" את סיבת ההשפעה של גופת־השמים, אבל מצד שני היה להם משען חזק מאד בנסיון. אם יש איפוא למנות את האצטגנינות בין המדעים, צריך לכנותה בשם מדע אמפירי (נסיוני).

לא יקשה למצוא הוכחות לאמיתות האסטרוֹלוגיה בדרך זו. מסורת היא, שאין איזו עזווע בעולם, שכוכבי־לכת ידועים ומזלות הצודיאקוס — ובאלה במיוחד מתחשבת תורת־הכוכבים — לא ישפיעו בדרך זו ולא אחרת לפי מצבם בשמים ומרחקם האופטי־גיאוצנטרי (בלי להתחשב במרחקם האמיתי). למשל, כשעולה נוגה בהורוסקופ של בן־אדם (זאת אומרת: בצורת השמים המשורטטת ברגע הילודו), הריהו חותם אותו מהתחלת מסילת־החיים ליצור אפייני לפי אפיו־הוא (או קרניו, אם רצונכם בכך). בבן־אדם זה יתבלטו ביותר קווי־האופי השמחים, הקלים, האמנותיים וכו', ועל־פי רוב נמצא שהוא מחונן גם בדמות חיצונית מקסימה. ובדיוק ההיפך מזה נמצא במקרה ששבטאי עולה — זה כוכב העוני, הצער והיסורים וכו'. מאדים, שצבעו האדום הבהיל בני־אדם מכבר, עושה את הבריות רגונים, אוהבי־מלחמה, או לפחות שוחרי־קטטה, ובכלל מסמל את הגבר (כמו שנוגה מסמל את האשה). כוכב (מרקור) נחשב תמיד לנותן השכל, הערמה ואמנות־הדיבור, בעוד שבצדק טמון שפע הטוב, הן במובן החמרי והן במובן הרוחני. גם שמש ולבנה נחשבים באסטרוֹלוגיה לכוכבי־לכת, כי לעין המסתכל מתנועעים הם בין כוכבי־השבת. מובן, שחשיבותם של המאורות עולה באסטרוֹלוגיה על חשיבותם של כוכבי־הלכת.

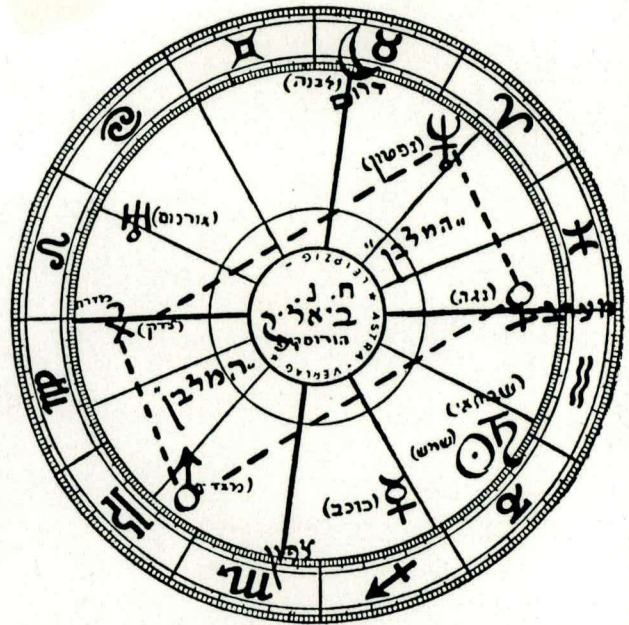
עם התקוממות השיטה הקופרניקאית לעומת זו של פטלומיאוס ירדה האסטרוֹלוגיה יותר ויותר מפסגתה ובמקומה עלתה אחותה החשובה, האסטרוֹנומיה. חדלו ליחס השפעות גורליות או נפשיות לכוכבים והסתפקו בהסתכלות ובחשבונות. אבל נראה ששפכו בזה את הילד יחד עם מי־הרחצה! כי חשוב מאד לציין את העובדה, שאפילו יוצרי השיטה האסטרוֹנומית החדשה עוד דבקו בכל לבם בתורת האצטגנינות. אנו יודעים זאת היטב מתיאורי החיים של קפלר, טיכו ברהה, ואפילו של קופרניקוס בכבודו ובעצמו. אולם בימי־הביניים המוקדמים הצטיינו ביותר בשכלול תורה זו ובהפצתה היהודים בספרד. אברהם אבן עזרא נחשב זמן רב לאצטגנין הגדול ביותר, וגם כמה מלומדים אחרים, יהודים וערבים, פיתחו את התורה הזאת.

יוצא מן הכלל, שהיתה לו שייכות להורוסקופ של המשורר. זה היה ביום 19 בספטמבר 1932 והכוכבים נפטון וצדק, שכבר דיברנו עליהם בפרוטרוט, התקבצו באותו בוקר ממש. — מאורע שיקרה שוב רק כעבור י"ג שנה.

בינתים עלתה בידי לקבל את תאריך לידתו המדויק של שאול טשרניחובסקי. המשורר כתב לי, שנולד ביום ששי, י"ט באב תרל"ה, שהוא 8 באוגוסט 1875. נוכחתי לדעת, שהתאריך האחרון הוא לפי הלוח היוליאני, ולפי הלוח הגריגוריאני (הרגיל) נולד המשורר ביום 20 באוגוסט. אחרי שרטוט ההורוסקופ ראיתי תיכף ומיד את האנלוגיה שבין ההורוסקופ הזה ובין זה של ביאליק. בשעה שאצל ביאליק נפטון ומאדים, "התנגדו" וצדק ביניהם, "התנגדו" אצל טשרניחובסקי צדק ונפטון ומאדים ביניהם. בשעה שאצל ביאליק עמדה הלבנה באמצע השמים שקעה הלבנה אצל טשרניחובסקי ויצרה זווית "נעימות" אל הקיבוץ "הדרמטי-אמנותי" נוגה-אורנוס. אמנם לשני הכוכבים האלה "התנגד" שבתאי, "שהויק" גם לשמש ולמרקור של טשרניחובסקי. ומה שציין תמונת-שמים זו ביחוד היה "המשולש הכפול", שנוצר בידי נפטון, מאדים ואורנוס-נוגה. חקירותי הראו לי לדעת, שאצל רוב גאוני האנושות (גיתה, בטהובן, מוצרט, מיכלאנג'לו וכו') בולטת צורה זו, והיא מצטיינת בזה: בשלוש פינות-השמים, אחת רחוקה מרעותה בזווית של 120 מעלות (בערך), עומד כוכב, או קבוצות-כוכבים.

בתור דוגמה אחרונה לניתוח אסטרולוגי הנני מוסר בזה את פרטי-השמים בשעת ההתנקשות בנהלל. הואיל ומעשה-הזדון נודע לי מאוחר מדי, שאלתי את אחד מחברי לתאריך האסון, והלה אמר לי, שהדבר קרה בליל-שבת, כשלקחתי בידי את טבלאות הכוכבים, התפלאתי על הודעת חברי, כי מצאתי קונסטלציות גרועות מאד דוקא יום אחד לפני התאריך הזה.

ביאליק, לפי הודעתו, נולד אור לעשרה בטבת שנת תרל"ג (1873). הואיל והמשורר לא יכול היה לאמור לי באיזו שעה ובאיזו רגע נולד — ובלי הודעה זו לא יכולתי לצייר את ההורוסקופ — השתמשתי בחוק אסטרולוגי, המתאשר ברוב המקרים, לפי מה שעלה על אופק הנקודה המערבית (או המזרחית) ממסילת-השמש, ברגע פגישתי הראשונה עמו בירושלים, ולפי החוק האסטרולוגי עלה כך גם ברגע-לידתו. וכך מצאתי שהמשורר נולד בדיוק בשמונה בערב. אין ספק שאפשר לתקוף אותי בגלל אי-המדעיות של קומביניציה שכזו, ובמקצת בצדק. כן אין אני בטוח במאה אחוז, שבאמת מצאתי את רגע-לידתו של ביאליק, אבל חשיבות ההורוסקופ של המשורר איננה כל-כך בזה, שמצאתי או שלא מצאתי את רגע-לידתו, כי אם בזווית המיוחדת שנוצרו אז ובמקום שהוא בין כוכבי-הלכת, ושמחתי לראות, שחלק כביר מתמונת-שמים זו כאילו נלקחה מההורוסקופ של גיתה (גאון-משוררים גרמני זה, שהביר גם את ההורוסקופ שלו, העריך את האסטרולוגיה והקדיש לה דברים ב"פאוסט", ב"חזון ואמת" וכו'). למשל: גם בהורוסקופ של גיתה וגם בהורוסקופ של ביאליק עומדים צדק ונוגה זה מול זה וביניהם "מתווך", בזווית שווה בשתי תמונות-השמים, — נפטון, אספקטים (זווית) כגון אלה בין הכוכבים הנ"ל נחשבים בכל הספרים האסטרולוגיים למהווים כוחות דמיוניים-אמנותיים. מעניין הוא, שבהורוסקופ של ביאליק עומד מאדים בדיוק נמרץ מול נפטון, וכך נוצר כעין מלבן אסטרונומי, שבארבע פינותיו עומדים הכוכבים צדק (שעלה ברגע-הלידה), נוגה (ששקע), נפטון ומאדים.

המשורר עצמו, שהפליאני בידיעותיו האסטרולוגיות העמוקות, למרות הנאתו המרובה להיפגש עם "אסטרולוגוס" אמיתי, חזר בשיחתו אתי על האמרה הידועה: "אין מול לישראל", היינו, אפילו אם יש השפעות כגון אלה, אין ישראל נתון להן. צינתי לו את העובדה, שבו ביום שניגשתי אליו — ולא אני קבעתי את התאריך הזה — קרה מאורע אסטרונומי

ומקבל זויות גרועות מאד מנפטון, מאדים וצדק. גם שבתאי, העומד "בבית-הילדים" (החלק המערבי-צפוני של השמים), מראה כאן את כוחותיו ההורסים הידועים, כי הוא "פוצע" את הלבנה. בכל ההורוסקופ הזה אין כמעט זוית טובה ותמונת-שמים "שחורה" כזו קשה למצוא דוגמתה!

אם גם לא כדאי להחשיב את מאורעות-השמים במידה גדולה ביותר, מן ההכרח הוא, לפי דעתי, לשים לב יותר למה שמתהווה מעל לראשנו. בבירות אירופה הגיעה האסטרולוגיה בשנים האחרונות לפריחה יוצאת מן הכלל, ואפילו מלומדים ידועים אינם מתביישים להימנות עם מאמיניה.

וכמה התפלאתי איפוא כשנודע לי, שליל-הרצח היה "אור ליום ו", כפי ששיערתי קודם. מובן שיש להכיר היטב את תכונות כוכבי-הלכת והמזלות, כדי להבין היטב את הבא (ציירתי את ההורוסקופ הזה לפי שעה 10 בלילה): נפטון, מאדים וצדק עולים מקובצים מהאופק המזרחי בעמק (מעניין, שמדובר בעתון על עקבותיהם של שלושה רוצחים). הכוכב אורנוס (הנחשב ל"מסוכן" ביותר בין כוכבי-הלכת בגלל תכונתו "הפתאומית-רשעית") עומד "בבית המוות" (החלק הדרומי-מערבי של השמים) ו"פוצע" את מתנגדו, את הירח (המסמל ילדים ונשים). כוכב, המסמל ביחוד צעירים, עומד בעומק המרידיאן מקובץ עם כוכב-השבת המסוכן ביותר, אנטרס (כוכב ראשי שבעקרב).